

[Trafikministeren]

andre steder. En vurdering af behovet for en ny rute 18 vil derfor ske i forbindelse med udarbejdelse af en overordnet landsplan for de danske hovedlandeveje.

Med hensyn til den sædvanlige oversigt vedrørende status for udbygning af hovedlandevejsnettet skal jeg henvise til fremsættelsen den 13. januar 1993 af den tidligere regerings forslag.

Udtalelserne fra de kommunale myndigheder og andre myndigheder, som lovforslaget er forelagt, vil blive fremsendt til Trafikudvalget under dettes behandling af lovforslaget.

Hermed skal jeg anbefale lovforslaget til Tingets velvillige behandling.

Justitsministeren (Pia Gjellerup):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ikrafttræden for Grønland af lov om ægteskabets retsvirkninger.

(Lovforslag nr. L 182).

Forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje i Grønland.

(Lovforslag nr. L 183).

De to lovforslag skal ses i sammenhæng med to udkast til anordninger om ikrafttræden for Grønland dels af myndighedsloven og dels af ægteskabsloven, som Justitsministeriet samtidig hermed har udarbejdet. Formålet med de foreslåede love og anordninger er på en række centrale familieretlige områder i videst muligt omfang at skabe retsenhed mellem dansk og grønlandsk ret. Det forudsættes, at alle forskrifterne sættes i kraft samtidig i Grønland – den 1. juli 1993.

Retsenheden søges tilvejebragt ved, at den danske lov om ægteskabets retsvirkninger sættes i kraft for Grønland med visse ændringer og tilføjelser, som er nødvendiggjort af de særlige grønlandske forhold. Tilsvarende har Justitsministeriet udarbejdet udkast til anordninger, der sætter den danske ægteskabslov og den danske myndighedslov i kraft for Grønland med de ændringer, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Der har ikke hidtil været lovgivet om ægteskabets retsvirkninger i Grønland. Tidligere gik man ud fra, at familieorganisationen i Grønland og opfattelsen af de retlige relationer inden for familien var ret afvigende fra forholdene i Danmark. En undersøgelse fra 1963

viste imidlertid, at der ikke ville være de store betæneligheder ved at indføre den danske lovs regler om den økonomiske administration i forholdet mellem ægtefællerne og over for kreditorerne, og at tanken om lighedling var ved at vinde indpas. En lovgivning koncentreret om de to ægtefæller kunne imidlertid skabe vanskeligheder for retsanvendelsen i tilfælde, hvor ægteparret begyndte ægteskabet med at være en større del af en økonomisk enhed, storfamiliehusstanden. Siden undersøgelsens afslutning er udviklingen imidlertid gået i retning af større udbredelse af kernefamilierne og tilbagegang af storfamilierne.

De centrale bestemmelser i den danske retsvirkningslov stemmer således i det væsentlige overens med den hidtidige praksis i Grønland. Den væsentligste afvigelse i lovforslaget i forhold til den danske retsvirkningslov består i, at reglerne i den danske skiftelovs kapitel 6 om skifte ved separation og skilsmisse foreslås indføjet i den grønlandske retsvirkningslov. Det skyldes, at den danske skiftelov ikke er sat i kraft i Grønland, og at man i øvrigt ikke anvender begrebet skifteretten i Grønland. Med henblik på at regulere forholdene for de stadig eksisterende storfamilier foreslås der i øvrigt i kapitlet om skifte indsat en særlig bestemmelse, der tager sigte på de særlige problemer, der kan opstå, når en ægtefælle fraflytter en grønlandsk storfamilie.

Forslaget til ændring af lov om rettens pleje i Grønland består i det væsentlige af en række ændringer, der har til formål at tilpasse reglerne til de foreslåede regler i udkast til anordninger om ikrafttræden for Grønland af myndighedsloven og ægteskabsloven. Således foreslås det nu i udkast til anordning om ikrafttræden for Grønland af myndighedsloven, at alle sager, hvori der er uenighed om forældremyndigheden, skal afgøres af eller indbringes for domstolene. Efter udkastet vil der endvidere skulle træffes afgørelse om forældremyndigheden i en række tilfælde, hvor sagens parter ikke er eller har været gift med hinanden. De nødvendige ændringer i tilknytning hertil af den grønlandske retsplejelov foreslås gennemført ved nærværende lovforslag.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagene og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslagene til det høje Tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Pia Gjellerup):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om dyreforsøg.

(Lovforslag nr. L 184).

Lovforslaget bygger navnlig på en udtalelse fra Det Dyreetiske Råd, som er nedsat i medfør af dyreværnsloven. Endvidere er der på baggrund af de indvundne erfaringer med den gældende dyreforsøgslov medtaget en række justeringer af bestemmelserne om Dyreforsøgstilsynets administration af loven.

Formålet med lovforslaget er således at udbyde betingelserne for at opnå tilladelse til at udføre dyreforsøg samt at forbedre forholdene for forsøgsdyrene ved bl.a. at præcisere, hvilke forholdsregler der skal tages i forbindelse med udførelse af forsøg. Det tilsigtes endvidere at forbedre Dyreforsøgstilsynets muligheder for at kontrollere, at forsøgsudøverne overholder lovens regler.

Herudover foreslås flere af den gældende lovs bestemmelser præciseret med henblik på at bringe formuleringen i bedre overensstemmelse med de internationale regler på området.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Skatteministeren (Stavad):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og skattekontrolloven. (Faglige kontingenter m.v.).

(Lovforslag nr. L 185).

Lovforslagets formål er at give det enkelte medlem af en faglig forening – men ikke af en a-kasse – valgfrihed med hensyn til, om foreningen skal indberette medlemmets kontingentbetalinger til skattemyndighederne eller ej.

Det er blevet anført, at fagforeningers pligt til årligt at indberette medlemmernes kontingentbetalinger til skattemyndighederne udgør en krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om privatlivets fred.

Synspunktet er, at medlemskab af en fagforening kan være udtryk for en politisk menings-

tilkendegivelse. Den enkelte borger har et krav på, at myndighederne kun gennemtvinger et kendskab til politiske holdninger, når afgørende samfundshensyn taler derfor.

Da det ikke med sikkerhed har kunnet afvises, at den tvungne indberetning om medlemmernes kontingentbetalinger udgør en krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, har regeringen besluttet at imødekomme kritikken. Det kan i denne forbindelse oplyses, at en borger har fået bevilget fri proces til domstolsprøvelse af, om en sådan krænkelse foreligger.

Efter lovforslaget kan det enkelte foreningsmedlem pålægge foreningen ikke at foretage indberetning om den pågældendes kontingentbetalinger. Derved kan medlemmet hindre, at myndighederne får kendskab til medlemskabet.

Fravælger et foreningsmedlem indberetning, fortaber medlemmet retten til fradrag for de ikke indberettede kontingentbetalinger. Myndighederne kan ikke administrere en fradragsret, hvis de ikke har adgang til at kontrollere, om betingelserne for fradraget er opfyldt.

Af administrative grunde er denne valgfrihed etableret således, at det enkelte foreningsmedlems fradragsret er gjort betinget af, at foreningen har indberettet kontingentbetalingen til de statslige told- og skattemyndigheder. Er en sådan indberetning ikke foretaget, indrømmes det pågældende medlem således ikke fradragsret for kontingentudgiften.

Fradragsretten bliver på denne måde – som udgangspunkt – alene et mellemværende mellem den enkelte faglige forening og hver enkelt af dens medlemmer.

Det vil dog fortsat være sådan, at de statslige told- og skattemyndigheder ved stikprøvekontrol skal kunne efterprøve, om der er overensstemmelse mellem den enkelte faglige forenings regnskabsførelse og det af foreningen til de statslige told- og skattemyndigheder indberettede om medlemmernes kontingentbetalinger.

Med forslagens gennemførelse forventer jeg, at enhver tvivl om en eventuel krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention ved indberetningspligten vedrørende faglige kontingenter fjernes.

Herudover indeholder lovforslaget en række hovedsageligt tekniske justeringer af skatte-